

paa den kirkelige Udvikling, Erhvervs-
livets Udvikling eller Skolevæsenets Ord-
ning kunde det ikke gaa an at overgive
sig fuldt til den almindelige Valgret. Re-
sultatet bliver da, udtrykt med eet Ord,
at under Hensyn til Samfundet, Nationen,
Fædrelandet og alle de mange forskellige
Forhold kan det ikke gaa an at holde paa
Selvstyrets Princip og overgive den al-
mindelige Befolkning Ansvar og Magten,
saaledes som den udøves gennem den al-
mindelige Valgret. Dette maa kort være
Højres Opfattelse. Denne Opfattelse har
Højre levet paa, og paa den er det heldigvis
blevet mindre og mindre fra det ene Aar
til det andet. Jeg tror ogsaa at kunne for-
udsige, at hvis Højre ikke en Gang for alle
kommer til Fornuft og stiger ned fra de
svimlende Højder, hvor det hidtil har be-
fundet sig, og fra den Eventyrets og
Fablernes Verden, hvor det hidtil har levet,
stiger ned paa den gode flade danske Jord
ved Siden af os andre, vil den kommende
Udvikling i fuldt Maal bekræfte, at paa det
Omraade forandrer Befolkningens Syn sig
ikke. Kravet om en Forfatningsforandring
af demokratisk Art vil blive fastholdt.
Det blev ikke alene fremsat ved Folketings-
valgene den 20. Maj, men det vil blive
fastholdt med en saadan Styrke, at Højre
ikke i Længden kan staa imod.

Der synes for Resten ogsaa paa et
andet Omraade at være noget ulogisk i
Højres Politik. Højre optræder ved Folke-
tingsvalgene paa samme Maade som de
andre Partier med Opstilling af Kandidater
og bejler derigennem til den almindelige
Valgret og til den almindelige Befolknings
Stemmer og Tilslutning. Deri var der
for saa vidt intet mærkeligt, hvis Højre
havde det tilfældes med de andre Partier,
at det efter Valgdagen respekterede Resul-
tatet, og hvis det virkelig gik ind paa den
Betragtning, at naar man spørger den al-
mindelige Valgret, skal Svaret respekteres.
Højre var vistnok endog det Parti, der ved
Valget den 20. Maj 1913 opstillede, om ikke
de fleste, saa det næststørste Antal Kandi-
dater. Der synes at være noget selvmod-
sigende i, at Højre bejler til den almindelige
Valgret ved Opstilling af Kandidater, men
i Virkeligheden samtidig, kunde jeg fristes
til at sige, er opfyldt, om ikke just af Haan
og Ringeagt, saa i alt Fald af Mangel paa
Respekt for det Svar, den almindelige
Valgret har givet. Det plejer jo i øvrigt
heller ikke at være den almindelige Form
for Frieri, at den, der frier, samtidig viser
sin Mangel paa Agtelse og Respekt for den
attraaede Genstand. Men det synes at

være Tilfældet med Højre ved Folketings-
valgene. Det er i Virkeligheden ikke alene
udemokratisk, men ogsaa ulogisk. For-
haabentlig vil der i Fremtiden komme mere
Logik i Højres Politik. Forhaabentlig vil
Højre en Dag komme til at indse, at der
bliver ingen Vej udenom den almindelige
Valgret, og at man i Virkeligheden i Længden
staar sig bedst ved fra et konservativt
Standpunkt at vise den almindelige Valgret
og den almindelige Befolkning den størst
mulige Tillid. Thi de konservative Strøm-
ninger ude i Befolkningen er slet ikke saa
smaa, som Højre synes at antage, saaledes
som det ogsaa meget rigtigt blev frem-
hævet forleden af mit Partis Ordfører ved
Finanslovdebatten, det ærede Medlem for
Æbeltoft-Kredsen (N. Neergaard).

Jeg skal endnu gøre nogle enkelte Be-
mærkninger om den Mærkelighed ved Højres
Politik, at de synes at gaa ud fra, at Til-
slutning fra en vis Side til et Lovforslag
kan være noget generende for den Rege-
ring, som har fremsat det paagældende
Lovforslag. Jeg tror, det er en noget
overfladisk Betragtning, den har ganske
sikkert ingen Virkning. Det forekommer mig
ogsaa, at naar Højre mener at kunne
skræmme blot ved at nævne Navne paa
bestemte Partier, saa gaar de omkring paa
gammeldags Maner og stamper omkring i
Partivæsen og partimæssige Hensyn, og
man faar næsten en Anelse om, at Højre
ved visse Lejligheder bedømmer et Lovfor-
slags Værdi ud fra det Synspunkt, hvilken
politisk Profit det ene eller det andet Parti
nu kan have af det foreliggende Lovfor-
slag. Men vi her inde paa Rigsdagen
lovgiver ikke for Partier, vi har ganske vist
bestaaende Partier, men vi lovgiver ikke
som Partier eller for Partier, vi lovgiver for
Folk, for Mennesker, for Samfundets Borgere,
og saa bør vi ogsaa efter min Opfattelse
vise Befolkningen den størst mulige Tillid
og lovgive i den Aand, Befolkningen kræver.
Men for endnu en Gang at komme tilbage
til den Opfattelse, som synes at gøre sig
gældende i Højre, at Navnet paa et vist
Parti har noget skræmmende hos sig over-
for Befolkningen, kunde det være rart at
vide, hvad Højre mener om, hvilket Indtryk
deres Partinavn gør ude i Befolkningen.
Min Erfaring efter de mange Aar, jeg har
fulgt med i Politik og interesseret mig for
Politik, gaar ud paa, at Højrenavnet har
en daarlig Klang ude i Befolkningen.
Det har det haft i alle de Aar, jeg kan huske.
Det stammer oprindeligt fra Provisorierne,
som nu heldigvis er et forladt Stadium.
Men Højre har søgt paa bedste Maade at